

**PROJECTE AUDIOVISUAL:
MECANITZACIÓ A LA GARROTXA****A. producció d'un producte audiovisual****1. Definició del projecte (també procés de construcció del guió).**

La idea d'aquest projecte és vendre l'opció de fer uns estudis a un institut d'ensenyament secundari de la Garrotxa, concretament els estudis de Fabricació Mecànica. Però no són uns estudis de secundària qualsevol, sinó que el que es pretén és potenciar els nous estudis de formació professional. Aquests estudis marcats pels convenis entre centre d'ensenyament i empresa. D'aquesta manera els estudiants poden fer pràctiques en el sector on han estudiat. A part dels coneixements teòrics també s'omplen del que sol mancar avui en dia, de l'experiència que les aules no donen.

El projecte vol mostrar les imatges d'un jove que està fent el que volia. Estudia el cicle formatiu de Fabricació Mecànica i a part treballa en una empresa fent pràctiques, seguides directament pel centre d'ensenyament. D'altra banda, també parlarà el director del centre i un empresari dels que contracta els estudiants. Tindrà lloc en dos escenaris diferents: el centre i l'empresa.

2. Fase de preproducció

En aquesta segona fase cal veure si el projecte és viable, tan creativament com econòmicament. D'altra banda, cal desglossar el guió, és a dir buscar els personatges, l'attrezzo, què farà falta...

Personatges: hauria d'intervenir un mínim de sis personatges. L'Àngel de petit, en l'actualitat, el director del centre, el professor, l'empresari i la veu en off. A part, farien falta diversos extres que la seva funció sigui representar a més alumnes i treballadors. Penso que no caldria agafar actors per fer de figurants i extres, sinó amb els personatges reals que estudien i treballen ja aniria bé. Si que seria necessari agafar-ne per als sis principals. S'hauria de parlar amb una agència d'actors.

D'altra banda, l'attrezzo i la decoració també seria el màxim de real possible. Es tractaria de gravar els interiors del centre d'ensenyament d'Olot i parlar amb una de les empreses que permeten realitzar les pràctiques a l'estudiantat per gravar-ne els seus interiors.

El vestuari seria senzill. El nen petit que representa a l'Àngel porta un peto texà i una camisa de quadres. L'estudiant (i la resta d'estudiants que es surten) i el professorat aniran vestits amb texans i una samarreta i/o jersei. A part tindrien bates i granotes blaves. El director i l'empresari amb pantalons i americana. El treballador que ajuda a l'Àngel portaria una granota blava. El maquillatge seria el mínim, però el just per evitar llums i contrallums a les cares.

Pel que fa a la maquinària de rodatge caldrien tres càmeres per gravar, una taula de so i quatre o cinc focus. A part, dues furgonetes per poder traslladar el material del rodatge.

Per rodar les diferents seqüències farien falta cinc dies. Les hores serien de sol a sol, és a dir, aprofitant la llum natural. D'altra banda caldrien uns tres dies de muntatge i sonorització.

Els contractes serien pels sis actors principals, pels diferents membres de producció i realització.

Finalment s'hauria de fer un parell de minimuntatges formats per imatges relatives a activitats industrials pròpies de la família. El segon minimuntatge estaria format per llibres i materials

didàctics de l'especialitat, follets dels diferents cicles formatius de la família professional. També llibres de formació empresarial.

3. Fase d'enregistrament

Una vegada es tingui la segona fase lligada ja es pot començar amb el rodatge. Les imatges es gravarien totes de dia, dins el centre d'ensenyament i l'empresa. Alhora de l'enregistrament s'hauria de tenir en compte la llum natural que pugui entrar per les finestres. De totes maneres sempre hi ha els focus. El primer espai a il·luminar és un espai tècnic on la llum està dirigida i produeix ombres sobre les parts no il·luminades.

Les primeres imatges a rodar serien les del nen; seguides per tots els interiors de l'empresa, es començaria per l'interior i seguides per l'exterior. Aquestes imatges són necessàries pel primer dels minimuntatges. Finalment les últimes imatges serien les de l'escola i després pels exteriors –i també del menjador escolar–.

4. Fase de muntatge i sonorització.

Alhora de muntar s'haurien de triar les imatges bones de les que no ho són. Editar-les i muntar-les amb l'ordre que convingui. Una vegada estiguin totes col·locades s'ha de sonoritzar. És a dir, posar la veu als personatges (que coincideixi quan parlin i que no vagi a deshores, la música de fons... en definitiva el so en general. Una vegada acabat aquesta darrera fase ja es pot fer el màster i les còpies per a la seva distribució i difusió.

2. Construeix un organigrama que reculli les funcions professionals (pots traduir-les directament per professions) que poden intervenir en la realització d'aquest programa, des de la concreció dels objectius del projecte, la documentació, la construcció del guió, la preproducció, l'enregistrament, el muntatge i la sonorització, fins la presentació del vídeo en una convenció d'empresaris de Girona impulsada pel Departament d'Educació de la Generalitat amb l'objectiu d'afavorir les relacions escola/empresa. Pots fer servir el model dels materials web, o sigui, professions en la fase de projecte i direcció; professions en la fase de rodatge / gravació i professions en la fase d'acabat. Intenta ser realista i no confonguis aquesta modesta producció amb una gran "superproducció" cinematogràfica.

El primer pas per tirar endavant un projecte és concebre'l i coordinar els mitjans per produir-lo. Aquesta persona que s'encarrega de realitzar aquesta tasca és el promotor. Però no pot fer la feina sol. La primera tasca que ens trobem és la del guionista (una persona o un equip). A partir de la idea original proposada, en aquest cas publicitar un centre d'ensenyament secundària i en concret una de les seves sortides professionals) s'escriu el text que esdevé el guió. En moltes produccions es pot trobar la figura del dialoguista, en aquest projecte no seria necessari. La seva tasca es pot assumir pels guionistes. Una altra figura que quedaria assumida és la dels assessors especialitzats. No crec que en aquest projecte fossin del tot necessaris, ja que es farien els rodatges en el mateix centre educatiu i en l'empresa. És a dir, els detalls importants per garantir una màxima fidelitat a l'àrea temàtica ja es veuria amb el dia a dia dels platós "naturals".

El segon pas que trobem és l'equip de realització. Estaria format pel realitzador que és qui pren les decisions de caràcter tècnic i porta el text a la imatge. Les funcions d'aquesta figura són la planificació del guió tècnic, la coordinació i l'execució dels assaigs, posada en escena, el rodatge i l'enregistrament. I finalment el muntatge, l'edició i la sonorització del projecte. Al costat del

realitzador hi ha l'ajudant –segons la feina existent l'ajudant pot tenir un segon ajudant–. La seva responsabilitat és descarregar de feina al realitzador: coordinació, fa el pla de rodatge, coneix les localitzacions, organitza l'escenari perquè tot estigui enllestit abans del rodatge, coordina els actors (hores i cites). Però aquestes dues figures, en aquest projecte, tampoc són necessàries. Crec que són tasques que podria assumir directament el realitzador, ja que es tracta d'una producció curta, amb pocs actors...

Finalment dins l'equip de realització es troba la figura de l'script, també conegut com a secretari de rodatge. La seva funció és coordinar el ràcord entre preses d'imatges (aquestes es graven en un ordre però es munten i s'editen en un altre), marca els possibles canvis de text. La seva responsabilitat també és mantenir l'aparença física dels actors entre pla i pla, el ritme de l'acció, els salts, els canvis pel que fa a la il·luminació... També ha de controlar que els elements decoratius de les escenes estiguin col·locats sempre al mateix lloc, que no en faltin... per evitar forats. D'altra banda és l'encarregat de redactar els informes de producció, càmera, so directe, muntatge. Ens aquests informes s'ha de marcar dades significatives com les seqüències i els plans que s'han rodat, les seves característiques, durada de les preses... En grans produccions aquests informes són tasca dels ajudants de càmera, so, entre altres. Trobo necessari que aquesta figura d'script hi sigui. Aquestes tasques no les hauria d'assimilar el realitzador, ja que és molta feina i són necessàries.

A part de l'equip de realització trobem el de producció, que està encapçalat pel productor. Aquest equip es troba en totes les fases del projecte: des de l'inici al final. Una vegada es té un esbós desenvolupat de la idea s'encarrega un estudi per conèixer la seva viabilitat. D'aquesta nova tasca se n'encarrega el director de producció. De totes maneres, en aquest cas això ho realitzaria el productor. A part, és l'encarregat d'engegar la producció executiva, la coordinació, previsió i resolució de problemes. Igual que el realitzador té un ajudant, ajudants de l'ajudant i, també, pot tenir altres auxiliars. Aquest equip és l'encarregat de desenvolupar el guió, parlar amb el realitzador, tècnics, troba els decorats i espais, actors, tancar els contractes, realitzar els pressupostos i buscar altres ajudes econòmiques... El resultat final d'aquestes tasques és el pla de treball. En aquest projecte mantindria la figura del productor i d'un ajudant per tirar endavant totes aquestes tasques.

D'altra banda també cal construir els decorats (siguin escenaris naturals o no), vestir els actors amb la roba adequada. De l'ambientació se n'encarrega el director artístic o escenògraf. A part de construir i vestir ha de localitzar i/o realitzar els espais on rodar les seqüències. Sovint també té un ajudant. Encara que estiguin clars els vestits i els escenaris, l'escenògraf també hauria d'estar present en aquest projecte per vetllar per aquests mínims detalls.

Totes aquestes professions formen part de la primera fase que és la de projecte i direcció. La segueix la fase de rodatge i enregistrament. En aquesta segona etapa destaquen les funcions tècniques. Una d'elles és el director de fotografia que ha de vetllar per la qualitat de la imatge obtinguda pel càmera. Amb l'escenògraf decideix quina és la millor llum; és a dir, manté una coherència entre l'aplicada i les fonts de llum presents en l'escena. Aquesta figura en principi no controla les càmeres, ja que tenen el seu control. Cada càmera té un operador que vetlla per un bon enquadrament, pels moviments precisos en cada presa i controla que no hi hagi cap errada tècnica. En aquest projecte sí que el director de fotografia pot assimilar el treball de la càmera. Per tant tampoc caldria el primer ajudant d'operador, també conegut com a foquista.

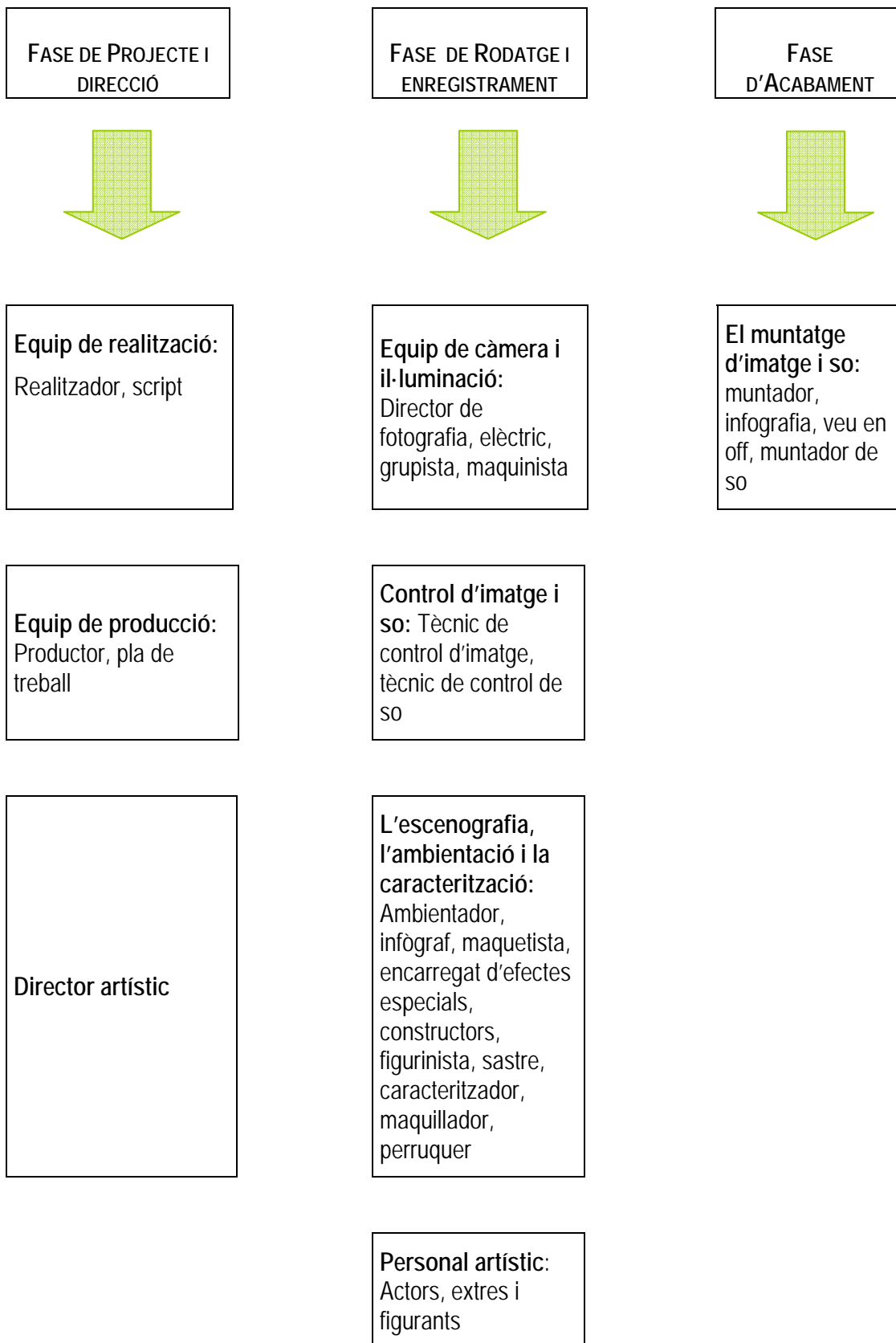
També és necessari la presència de l'elèctric. Com el seu nom indica és la persona encarregada de la instal·lació, el muntatge i la connexió dels focus. Al seu costat es troba el grupista que vetlla pel manteniment del grup electrogen. Aquestes dues professions es podrien ajuntar en una.

D'altra banda també cal destacar la presència del tècnic de control de so i un altre per a la imatge. La seva tasca és controlar una bona imatge i un bon so. El seu paper és important durant la gravació i el muntatge.

En la primera fase ja hem parlat de l'ambientador, al costat d'aquest es troben altres figures com el grafista, maquetista, figurinista, cap de sastreria, constructors, encarregat d'efectes especials, el caracteritzador, maquillador, perruquer... que són molt necessaris en una gran producció però en aquest cas no caldria la seva presència. De totes maneres si que es podria tenir algú que pogués ocupar-se del maquillatge però només per evitar cares brillants.

Pel que fa als actors n'hi hauria sis de principals. La resta de gent que aparegués serien figurants o extres, que com ja s'ha dit, podrien ser els mateixos estudiants, professors i treballadors, o alguns agafats d'alguna agència de publicitat o d'actors (tot i que aquests últims s'haurien de pagar).

La darrera fase és la de tancament. En aquesta hi torna a tenir un paper important el tècnic de so i el d'imatge. Aquest últim és l'encarregat d'editar les imatges i col·locar-les allà on toquen. Tindria l'ajuda del muntador que ha de destriar les imatges que no són bones o vàlides. Amb el que es queda ha de fer un producte que sigui entenedor. Després apareix la infografia que és l'encarregada de posar títols, crèdits... Seguidament és el torn del muntador de so. Una vegada es tenen lligades les imatges, s'ha de coordinar amb el so (en aquest cas, s'ha de tenir en compte la veu en off que és una veu imparcial que ens explica el producte. Quan el muntatge ja ha acabat ja es pot fer el màster i d'aquí les diferents còpies per a la seva reproducció.

3. Com creus que es podria explotar i comercialitzar una producció d'aquest tipus? On es podria projectar? A quin tipus de televisió? Podria entrar en algun programa televisiu actual? Quins canals faries servir per tal que l'obra tingués la màxima repercussió possible?

La primera vegada que es passi davant de públic seria en una convenció d'empresaris de Girona que està impulsada pel Departament d'Educació de la Generalitat. A partir d'aquí la difusió ja s'hauria fet en gran escala entre les empreses gironines que estan o poden estar interessades en les pràctiques i feines d'aquests estudiants de Fabricació Mecànica o altres especialitats. Però amb això no hi hauria ni la meitat fet. És a dir, només se n'assabentarien les empreses que participessin en aquesta convenció i, per l'altra banda, mancaria que la informació arribés als joves, als futurs estudiants de l'ensenyament secundari obligatori que poguessin estar interessats en aquests estudis.

Per arribar a més empreses es podria fer un *mailing* a les corporacions amb un perfil adequat per tal que els estudiants hi realitzin les seves pràctiques. En aquest *mailing* s'informaria dels programes que aquest centre ofereix i com poder fer els convenis de pràctiques. A part, si el pressupost ho permetés, es podria enviar un CD amb la projecció. Sinó es podria penjar a la web del centre, del Departament d'Educació (ja que entenc que és un projecte que no es vol aturar en aquest punt, sinó arribar a altres centres d'ensenyament secundari i a altres empreses), altres webs serien la Cambra de Comerç de Girona, associació empresarial comarcal .

A part, un producte d'aquest tipus es podria projectar a les televisions locals, però també a Televisió de Catalunya i al Canal 33. I els horaris destinats a un públic més jove i de major audiència per als adolescents en edat d'accedir a l'ensenyament secundari. Si s'haguessin d'especificar programes, es podria proposar el que és líder entre els joves, el *K3*. I més concretament la secció que s'anomena "Info K3". També a l'espai del *Club SuperTres* o al *3xl.net*

També es podrien trobar altres espais de producció com en el Bus de les Professions, que recorre diverses poblacions del Principat per ajudar als estudiants a escollir quin camí creuen i troben més interessant. També es podrien tenir present les sales de cines, just abans de començar la pel·lícula, sempre que el seu públic potencial sigui jove. O com abans ja s'ha dit la idea de penjar-ho en pàgines web. En aquest cas, buscar el públic més jove, es podria penjar en espais de la xarxa freqüentats sovint per aquests adolescents. La pàgina del *3xl.net* podria ser un exemple o la del *Club Super Tres*.

No cal oblidar que la impressió de cartells i tríptics on es presenta, de manera, atractiva la nova Formació Professional també és necessària. Cartells per penjar en els centres d'ensenyament, en biblioteques, espais per a joves com centres socials... Però, alhora aquests cartells i tríptics haurien de tenir un disseny que atragués no només els joves, sinó a les empreses.